

Δαυίδ Μαλτέζε

«Προσπαθούμε να κρατήσουμε το κοινό μας όραμα ζωντανό»

Κυριάκος Νασόπουλος

15/10/2017

«Σε συνθήκες πολέμου, οποιουδήποτε είδους, αυτό το ιδιόμορφο “εμπόριο της ελπίδας” ανθεί όσο ποτέ και η εξουσία, η κάθε εξουσία, θα εφεύρει όλο και περισσότερους νέους τρόπους για να παραμείνει ζωντανή, πουλώντας την ελπίδα, επειδή ακριβώς υπάρχει αυτή η ανάγκη των ανθρώπων “να πιστέψουν κάπου”», μας λέει ο ηθοποιός Δαυίδ Μαλτέζε, πρωταγωνιστής της θεατρικής παράστασης Τρωάς στην οποία χορηγός επικοινωνίας είναι το Πριν.

Νέος κύκλος για την παράσταση Τρωάς. Ένα κείμενο που έγραψε ο Δημήτρης Δημητριάδης το οποίο μιλάει για τον πόλεμο και την αυτογνωσία. Θα λέγατε ότι είναι η πιο προσωπική παράσταση ως τώρα για εσάς;

Τον Δημητριάδη τον γνώρισα πρώτα από τα κείμενά του και συγκεκριμένα όταν διάβασα το *Πεθαίνω Σαν Χώρα*. Αυτό ήταν, λάτρεψα τη γραφή του. Είναι εμπειρία να διαβάζεις τα γραπτά του Δημήτρη αλλά ακόμα μεγαλύτερη εμπειρία είναι να τον γνωρίζεις από κοντά. Μας συνδέει μια βαθιά φιλία και είμαι ευγνώμων γι' αυτό. Το κείμενό του, *Τρωάς*, το έχω στα χέρια μου από 2013 και χρειάστηκα 4 χρόνια για να πάρω την απόφαση να αναμετρηθώ μαζί του. Ναι, πράγματι είναι μια παράσταση όπου έχω να αντιμετωπίσω το μακρινό παρελθόν, το παρόν και το μέλλον μου και ως καλλιτέχνης αλλά και ως άνθρωπος. Από μόνο του, το να παίξει κάνεις έναν μονόλογο είναι δύσκολο πράγμα, πόσο μάλλον όταν έχεις να κάνεις και με τις προσωπικές εμπειρίες που έχεις ζήσει και καλείσαι να αναμετρηθείς με όλα αυτά. Ευτυχώς είχα πολύτιμους συμμάχους σε αυτό το εγχείρημα, τον σκηνοθέτη Σάββα Στρούμπο, την ηθοποιό και μουσικό Έλλη Ιγγλίζ και φυσικά τον ίδιο τον Δημήτρη Δημητριάδη. Το αποτέλεσμα μας δικαίωσε και γι' αυτό αποφασίσαμε να ξανανεβάσουμε την παράσταση.

Ο πόλεμος επιστρέφει ως θέμα μετά την προηγούμενη παράσταση της Ομάδας «Σημείο Μηδέν» την Αποστολή. Τι σημαίνει για τις ζωές των ανθρώπων εδώ που δεν έχουν βιώσει τον πόλεμο όπως τον ζήσατε εσείς; Νομίζετε η δύσκολη οικονομική πραγματικότητα που ζούμε σήμερα είναι ένα είδος κοινωνικού πολέμου;

Ως γνωστόν ο πόλεμος έχει πολλά πρόσωπα και με αυτή την έννοια, κατά κάποιον τρόπο σαν θέμα μας απασχολεί σε όλες τις παραστάσεις μας. Δυστυχώς ο πόλεμος ως γενική έννοια είναι βαθιά ριζωμένος στη φύση του ανθρώπου και όσο υπάρχει ο άνθρωπος τόσο θα υπάρχει κι ο πόλεμος και το μόνο ίσως που θα αλλάζει θα είναι το είδος του πολέμου και η γεωγραφική του θέση. Και στην παράστασή μας βλέπουμε τα πρόσωπα-σύμβολα της εξουσίας (ο Πρίαμος , ο Έκτωρ και ο Αστυάναξ) να μιλάνε με λατρεία για τον πόλεμο και να τον αναζητούν απεγνωσμένα, παρόλο που ο πόλεμος τους κατέστρεψε.

Η παράσταση Τρωάς αναφέρεται στη θέσπιση και καθιέρωση ποικίλων ψευδαισθήσεων. Στην πολιτική μας ζωή ζήσαμε ένα ιδιόμορφο «εμπόριο της ελπίδας» το οποίο διαδέχτηκε γρήγορα η απογοήτευση. Πόσο σημαντικό ρόλο παίζουν οι αυταπάτες μας, η ανάγκη των ανθρώπων να πιστέψουν κάπου;

Σε συνθήκες πολέμου, οποιουδήποτε είδους, αυτό το ιδιόμορφο «εμπόριο της ελπίδας» ανθεί όσο ποτέ και η εξουσία, η κάθε εξουσία, θα εφεύρει όλο και περισσότερους νέους τρόπους για να παραμείνει ζωντανή, πουλώντας την ελπίδα επειδή ακριβώς υπάρχει αυτή η ανάγκη των ανθρώπων «να πιστέψουν κάπου». Την τελευταία δεκαετία έχουμε άνθιση της τέχνης των θεατρικών μονολόγων στην οποία βασίζεται η παράσταση.

Πόσο διαφορετικό είναι και τι παραπάνω μπορεί να εκφράσει ένας ηθοποιός με αυτό τον τρόπο σε σχέση με τις παραστάσεις που βασίζονται στο διάλογο;

Δεν ξέρω αν μπορεί να εκφράσει ένας ηθοποιός κάτι παραπάνω ή λιγότερο με αυτόν τον τρόπο αλλά σίγουρα είναι ένα μεγάλο μάθημα για κάθε ηθοποιό, έμπειρο ή μη... Είναι ένα δύσκολο είδος και πολύ απαιτητικό, όμως διευρύνονται οι δυνατότητές σου και εξελίσσεσαι και ως καλλιτέχνης και αυτό είναι το σημαντικότερο. Χαίρομαι πολύ που μου δόθηκε μια τέτοια ευκαιρία να ζήσω αυτήν τη θεατρική εμπειρία.

Ήρθατε μετανάστης από τη Γεωργία και σήμερα βλέπετε τους Έλληνες να φεύγουν μετανάστες για άλλες χώρες. Τα τελευταία χρόνια εργαστήκατε ως διερμηνέας βοηθώντας μετανάστες να ζητήσουν άσυλο στη χώρα μας. Πώς ζήσατε την προσφυγική κρίση και τι νομίζετε ότι θα μπορούσαμε να κάνουμε ως κοινωνία και ως άτομα για να βελτιωθεί η κατάσταση;

Μόνο θλίψη προκαλεί όταν βλέπεις τους ανθρώπους να ξεριζώνονται από τα σπίτια τους. Ξέρω πολύ καλά τι σημαίνει αυτό. Νομίζω ότι αρκεί να φανταστούμε τον εαυτό μας στη θέση αυτών των ανθρώπων και ο καθένας μας θα βρει την απάντηση τι πρέπει να κάνει κι αν πρέπει να κάνει κάτι.

Συνεργάζεστε από το 2013 με την Ομάδα «Σημείο Μηδέν» και τον Σάββα Στρούμπο. Ποιο είναι το κοινό «νήμα» που σας συνδέει;

Είμαι στην Ομάδα «Σημείο Μηδέν» εδώ και 5 δημιουργικά χρόνια και είναι μια όμορφη συνεργασία. Πλέον μας συνδέουν πολλά, αυτό που μας κρατάει όμως ενωμένους είναι η ομάδα μας που έχει γίνει το δεύτερο σπίτι μας. Παρ' όλες τις δυσκολίες προσπαθούμε να κρατήσουμε το κοινό μας όραμα ζωντανό. Είναι μεγάλη χαρά όταν συναντάς ανθρώπους που έχουν κοινά όνειρα με σένα γιατί το θέατρο μόνο ως κάτι ομαδικό μπορώ να αντιληφθώ.

«Ανοίγει» η αυλαία την Παρασκευή 20/10

Μετά την επιτυχημένη πρώτη παρουσίαση της παράστασης Τρωάς την άνοιξη του 2017 στο Ίδρυμα «Μιχάλης Κακογιάννης», η Ομάδα «Σημείο Μηδέν» και ο σκηνοθέτης Σάββας Στρούμπος, επανέρχονται στο έργο του Δημήτρη Δημητριάδη με την παρουσίαση ενός νέου κύκλου παραστάσεων από την ερχόμενη Παρασκευή 20 Οκτωβρίου, στο Θέατρο «Άτις-Νέος Χώρος». Το Πριν έχει τη χαρά να είναι χορηγός επικοινωνίας σε αυτήν την εξαιρετική θεατρική παράσταση. Η Τρωάς είναι ένα τρίδυμο, τρεις μονόλογοι σε τρία μέρη. Στο πρώτο, το καθένα από τα τρία πρόσωπα, Πρίαμος, Έκτωρ, Αστυάναξ, μιλά για το πώς βίωσε τον πόλεμο. Στο δεύτερο, το κάθε πρόσωπο μιλά ως ένας από τους άλλους τρεις. Στο τρίτο, μιλά η Τρωάς με τα λόγια και των τριών: μία φωνή που εμπεριέχει και τις τρεις γενιές και που τις υπερβαίνει, οδηγώντας σε μία ολική και τελική σύνοψη.